

NOVINE

ZGODOVINSKO DR
Kariborja

Pobožen, držbeni, pismeni list za vogrske slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto:

Doma	3 K.
v Ameriko	6 K.

Dobje se
Novine, Marijin list i Kalendar Srca Ježušovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
vpleb. v Čerenovcih,
Osorffid, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k temi
moro pošilati.

za naročnike Marijina lista, je Novin cena že
se jih od štirah več na eden naslov pošila, doma 2 K.
v Ameriko vsakom na njegov naslov 5 K.
Cena ednega falata je doma za naročnike Marijina
lista 4 floro, za nenaročnike 6 floro.

Sodnji dén.

Ljudje radi pravijo od božnoga vremena, od velke nevihte, ka je tak bilo, kak na sodnji dén.

Nikaj posebno strašnoga, grozovitoga šejo z tem znamenjati.

Ki so na različni bojiščaj prestali 2—8 dnévne, celo 7 dnévne napade neprijátela v tak zvánom „bobnjarnom ognji“, tudi gučijo od sodnjega dneva pa či nás domáčih što svoj sodnji dén domáče burje naprej prínáša, se s popunov pravicov slobodno narahi smejajo, ar je njihov „sodnji dén“ stokrát grozoviteš tam, kak domáče groze morejo biti.

Pa či li, ka ne tajimo strahovitostí teh dogodb, lehko s popunov pravicov pravimo, ka vsi vihéri, vse grmlavice i treskanja pa tudi vso grmenje štukov ino praskanje i ropotanje bojnega orožja je samo slaba senca toga, ka nam evangelium skrátkimi rečmi popíše rekoč: „Sunce potemne, mesec ne dá svetlosti svoje, zvezde bodo z nebés kapale i jákostí nebeske se bodo gíbale“, ali na drúgom mestu: „Ljudje sehnoli bodo od stráha i čakanja onih, štera prido na ves svét.“

Zdaj se nam grozno vídi, pa tudi je, kda čtemo, ka je tú spadnolo pétsto ljudi, tam pa jezero, na sodnjí dén do pa millione kapale, dokeč ne prejde te sledjeni tudi na zemli.

Či je kda prílika, kda si nevole sodnjega dneva lehko premislímo, zdaj je tú. Zdaj ki čuje kaj od boja i čte, naj zarazmi.

Bog ne dopustí brezí zroka, ka se národje kolejo. Či nam za drúgo níkoj ne bi bili dobri tej grozni časi, za to edno je pa li lehko mámo, ka mo si resno premišlávali od neznánoga časa, v šterom se denesnje nevole jezera krátno povnožajo za nás.

Pa či zdaj vnoži drží resem račun

z sebov, ar ne vê, jeli príhodna sekunda ešče njegova na zemli, de dobro tudi nam začnoti té račun za časa, ar známo, ka „dén Gospodov príde, kak tolvaj, kda ga nišče ne čaka.“

Račun de pa ete: Jeli si držao zapovedi, štera velijo lúbiti Bogá ino včiníti vsa, štera včiniti ti je on na svojo čast zapovedao; jeli si včino blížnjemi, štera si njemi dužen, jeli si se zadržáva od vsega, čemi imé je preklénstvo, pijnacívanje, praznúvanje, kraja, vkanjúvanje, srditost i nevoščenos med lúdmí.

Račun sí daj potom, jelí sí poslúhno glás milošče bože, ki te je telkokrát zvao na pokoro, pobožnosť i zatajúvanje samoga sebé vu vsem deli i hodi tvojem.

Račun si daj, kak sí míslo i gučao med lúdmí od vere, od njénih návad i zapovedi, od pobožnosti, štera si vido i štera je zbudjávala na dobro tudi tvojo dūšnovest.

Račun sí daj, jeli zdaj z srcá i prav gučíš, kda v guči vera i njéne reči naprejprídejo, jeli je tvoj guč ne samo jálnost pa tvoja pokora ne samo skážlivost i zapelávanje samoga sebé.

Kajstéč nájdeš po tom računí v sebi, prígni svojo glavo i pravi z rečmi evangelijskoga publikánuša: „Bog bodí smilení meni grešniki.“

Kda boš s popunoga srcá tak gučao, te prídeš komaj v prav dobro drúžtvo. Te boš že malo spodoben sv. Pavli apoštoli, kak mí ljudje pravimo: nájvěkšemi apoštoli, ki je etak písao: „Jas sam nájménši med apoštolami, šteri sam ne vreden, da bi se za apoštola zvao, ar sam preganjao cérkev Kristušovo.“

Na takšo molítov, na to míseo tvojo se začne preobrnjenje v tvojem sreči, ka sam pred sebov, pa či je potrebno, tudi pred drúgimi spoznaš svojo nevalnost, vsakí dén ménši grátaš pred

samim sebom i na slednje vkúpskádneš pred sebom i pred Bogom tak daleč, ka boš tudi mogeo nad vozka vráta, štera pelajo v nebesa, notriití. Ar so vozka tá vráta i kí z zdígnjenov glavov íde notri, on si jo razkole, kí jo pa ponízno prígne, njega do zváli, naj se ne bojí notri stopíti v mesto svojega vesélja.

Zveličávno je premišlávanje sodnjega dneva za nás, ar nas prígne, mále včiní pa nas tak pomore nad vozka vráta vu vekivečna nebesa.

Bojna.

Konec cerkvenoga leta. Strahovita zgodba sodnjega dneva se glasi po cerkvah. pride stalno je to. Stalno, gotovo je, ka prejde te svét i vse, kaj je na njem, ne pa boža reč. Bo zato večna neba i večni pekel. Naj nas gene to na pokoro! Poročila z bojišč so slediča:

Francozko bojišče. Angleži so Nemce proti belgijskoj meji pet milj nazaj porinoli i jih više 5000 vlovili. Nemci so od Francozov zavzeli en del jarkov pri Somme reki.

Rumunsko bojišče. Več jezer Rumunov smo vlovili i napredujemo na vse kraje. V Constanzi smo zaplenili 30 milijon kil petrolja, 27 mil. kil benzina, 17 mil. kil kovalinskoga olja i vnožino zrnja, cukra i kave. Pri Predealu smo pretrgali rumunsko linijo.

Talijansko bojišče. Pri Gorici smo dva Talijanskiva jarka do rok dobili.

Macedonsko bojišče. Srbi so zavzeli občino Čegel v krajimi Černe reke i vlovali do 4000 Bolgarov i Nemcov. Na ravniei proti Bitolji (Monastir) so pa odbiti.

Dom i svet.

Vladna odredba. Vlada je odredila, da se duhan odsehmao samo po trifikah smeh tržati, ne pa po trgovinah

i krčmah. Zvünredno zato dobijo dovoljenje za odajo krčme po vesnicah. Trafika za odajo tudi ne sme več tržiti.

Poljska. *Sienkiewicz* (Šenkievič) **Henrik**, najimenitnejši poljski pisatelj je umro na Švicarskom, star 70 let. Njegovi spisi so celi svet prehodili, posebno njegova pripovest „Quo vadis“ (kam ideš) iz časa prvih krščenikov. Edna talijanska družba je malo pred tem 1½ miljon koron platila pisateli za dovoljenje samo, ka sme podobe žive delati iz njé za kinematograf (gibajoče se gledališče). To zadosta kaže na imenitnost te pripovesti.

Beč. *Tschirschky*, nemški veleposlanik je tū naglo umro.

Rusija. Za predsednika dume (državna hiša) je zvoljen zopet *Rodzianko*. — V Archangelski se je šest ladij z strilom napunjenih razpočilo, 150 ljudi je mrtvih, 650 pa ranjenih.

Od jetike.

Kda peneze čiteš knige, spise obračas, nikdar si ne naslini prstov na jesiki.

Pisma tudi ne zapiraj z slinami. Ki je meojetičnoga predaja, naj se ne spozabi z toga, ka so že dostakrat najšli jetične gobe na spisah i knigah takšega človeka. To tudi ne pozabimo, ka knige, štere se posojujejo za čtenje, dostakrat prido v roke jetičnim betežnikom.

Ce si v najemnino vzemeš takši stan, v šterom je jetični betežnik prebivao, moreš celo stanovanje prle desifincirati kak se notri zoseliš. Zdravnik ti pove, kak se to godi. Desifinciranje se pravi tistomi deli, po šterom se jetične gobe kolejo po hrambi.

Ali kakšté pazi človek, ne more preprečiti, da včasi ne bi kakša jetična goba prišla v telo njegovo. Človek dostakrat niti ne ve zato. Kašljanje, oslabljenje, štero se ga loti, shaja odtod, on pa ne ve zato. Reši se pa vekšega betega, ce si telo dobro hráni. Telo si dobro hramti pa ne pomeni dosta jesti, nego iz redilnih hran teliko jesti, keliko telo potrebuje. Največ redilne moči ma v sebi mleko, kislak, sir, zatem pridejo belice i meso komaj za temi. Srednjo redilno moč ma zmočaj, salo špeh i nazadje cuker; tretjo to je najmenjšo redilno moč majo jestvine iz mele narejene, riža, grah, leča, grahšek i nazadnje krumpli.

Siromaški človek se zato naj nikdar ne toži, ka nema dosta mesa, mlečne hrane so na prvoj stopnji redilnih hran, one dajo največ moči človečemu teli. (Dale.)

Dober tisk.

Či pa zdaj že znamo rázloček med dobrim i božnim tiskom, zglednimo se na naše domáče vogrske novine. Vse božansko i sveto, vse ka je nam prijétno i lübleno, celo pa našo matercérkev pregánjajo ino se z njé špotárijo. Proti kath. šolam besnijo, i popam poštenjé jemléjo, naj bi podkopali vüpanje vaše v dühovnike i oni bi te ležej raztepli kath. credo. Ščéjo si med seboji cerkveno vrednost razdeliti i vás ščéjo k tomu deli za pomočnike dobiti. Pa kelko dobrote shája z cerkvene vrednosti, to nam svedočijo cerkvi, sole, sirotišnice, bolnišnice i druga smilena nastavlenja, štera se z cerkvenimi penezi vdruzavajo. Od deljenja cerkvene vrednosti gučijo — pa smo vidili, kak se je to na Francuskem godilo. Prosto lüdstvo je z toga deljenja ne dobito drugo kak novó dáčo i žměčavo ár so se za tem za cerkveno potrebo sami ob svojim mogli poskrbeti. Tak ščéjo i nam napraviti. Božne novine so vse penave od špotanja, ogrižavanja i preklinjanja, gda od naše vere, ali pa od naših dühovnikov gučijo. I glás naših novin je slab, ár ga naši lüdjé zadosta ne preštimajo, ne podpirajo. Pri nas samo božne novine radi čtějo, gde z jálnimi rečmi grehoti i húdobo vönacifrájo, ali dobre novine, štere od pravice i poštenjá pišejo, — malo što v roke vzeme.

Na níkoi ne merijo bole, kak na zdajšnji naš božen tisk té Jezusove reči: Varte se krivih prorokov, šteri se vu ovčenoj obleki k vam približavajo, od znotra so pa zgrablivi vucjé. “To držimo za dobro — právimo mi — štero je poleg bože vole; to je dobro — právijo oni — z kój hasek vlečemo. Zgrablivi vucjé! Za volo svojega haska psúvlejo Bogá, mrvárijo poštenjé, pregánjajo vero i pravico. Proti njim nás sveti čemérje obletijo i goréče želejnje se vužgé v naših srcáh do pravčnoga, poštenoga tiska. Čútim, ka smo do etihmah malo márali za dober katholičanski tisk, dostojo de, či mo ga že pomágali, podpirali.

4. Ali kak de se to godilo? Božne, mláčne, brezverne knige i novine ztrajmo z naše hiže i vpelajmo notri katholičanske novine. Za naše slovensko lüdstvo se štampajo: Novine i Marijin list, štere listi so vu vnože hiže že notrivpelani, ali ešče več naročnikov potrebajo, naj bi se od leta do leta v krsčanskem dühni i domolübnosti razvijale. Gde pa poleg njih ešče vogrski ali podrügom jeziki ino si ščéjo kakše dobro čtenjé naročiti, naj se zglasijo

pri svojem dühovniki, on njé zaistino na dobro pot zravna.

Pri zdajšnji priliki ščém ešče katholičance na druge dužnosti opominati. Na to nájmre, naj bi svojega dühovnika v svem verskom deli pomágali, podpirali, naj te gda za svojo vero kaj trbe činiti, delati ne bi dühovnika samoga neháli, vernicje bi pa samo zijali, kak se on mantrá. To právi katekizmus: ka je ne zadosta samo od znotraj vervati, nego svojo vero od zvünaj pred svetom moremo tudi vospázati. Vlúpdržmo, vlúpdelajmo, te katoličanski tisk ne de vehno, nego cveo i z njegovim dihétem se znova napunijo cloveča srca.

Na důšni dén.*

Ne zamérte nam pokojne,
Preminôče, dráge důše,
Da letos vaš dén brez svěče
Bôgo lüstvo posvečuje.

Vaš spomin nigdár ne vgásne,
Verostúje lúbav stára;
Ali, vište, ka si věmo:
Sila skrágnja nas stiskáva.

Ví ste ešče li srečnejši
V vašoj gróbnoj, nêmoj temi,
Kak mí tū na bêlom světi
Pod trákimi sunčavnimi.

Vam lúč večna zmérom světi,
Milost boža vas segréva;
Nás žíve zebé na zemli,
Lúč nam komaj zadoléva,
Pogašúje dén od dnéva.

Dosejmao smo mí molili,
Da vas Bôg smileno sôdi;
Odsejmao ví mrtvi tudi
Molte za nás pri Gospôdi!

Mesto svěč smo letos samo
Tople skuze vám prinesli.
Tečte, tečte tople skuze
Po zmržnjenoj hladnoj zemli.

Tečte skuze poiščite
Naše lúbé preminôče,
Pa se njim v iméní našem
Z britkimi rečmi potôžte.

Nad podrétimi grobámi
Vôtrek namílo¹⁾ šepeče;
Venci, rôže, kríz leseni,
Sêra tráva zatrepeče.

Kakoli ž-njími zgučávle?
Na bojišče pa z bojišča,
Raztorjenim rodním grobam
Gláse nosi v tûje kráje.

* Sinek Martinek. *

¹⁾ „nemílo“ v drúhich krajeh. Vr.

12 kantice poštne prosto 6 kron

Zanesljivo domače vrastvo za ljudstvo, štero vnoča zdravnikov i od stojezér več zahvalnih pisem priporata, se nam ne sme dragi viditi. Dobro stanje i zdravje naše je od vseh penez več. Dobrodiseč Fellerov „Elsa-fluid“ je pa ne samo dober i uspešen, nego ešte poseni. Predbojske cene: 12 malih ali 6 dvojnih ali 2 specialni kantici poštne prosto samo 6 kor. 24 malih ali 12 dvojnih ali 4 specialne kante poštne prosto samo 10 kor. 60 fil., 48 malih ali 24 dvojnih ali 8 specialnih kant poštne prosto samo 20 kor.

Nošterna kaplja zadostuje,

ska si lehko odpravimo najbole krčovite, nas mantrajoče bolečine, štere se večkrat prikažejo v glavi, želodeci zobeh itd. Pri ribanji izvrstno pomagajo té kaple proti betegom od prepiba, mokrote i prehlajenja dobljenim, kakšte močni so, nadale proti protinskim, nevralgičnim bolečinam v lici, vuhah, šinjek, proti trganji, prso i hrabtaboli, smiejanji, ledevjá boli rezanji itd. Vsaki to lehko skuša, posvedočijo pa tudi jezere zahvalnih pisem, stera vsaki sme poglednoti. Vnogi ga hvalijo zavole toga, ka pomaga proti oslabljenosti, v teli, v očeh, nesnenosti itd., pa zato, ka bolečino vtiša, kašel vstavlja, okrepa, zdravi mišice i živec oživlja.

Proti žaločnim bolečinam, netečnosti, krči, zaprtini, stavljanji i pri največih žaločni betegah rabimo Fellerove rebarbarske „Elsa-pilule“, šterih 6 škatlic poštne prosto stane 4 kor. 40 fil., 12 škatlic poštne prosto 8 kor. 40 fil.

Cuvajmo se ponarejanj; ki právi Fellerov Elsa-fluid i prave Elsa-pilule še meti, naj točno naročitev na

**FELLER V. EUGEN lekarnika,
Stubica, Centrala 146, (Zagreb žup.)**

Razpošiljanje po povzetki, ali če se penezi naprej notri pošlejo. Dobro je peneze po poštnoj nakaznici naprej — odposlati, drugač pošta 12 fil. povzetja računa.

Preprečite škodo,

štero napravijo stvarei v vsakoj hiši. Pogosto se niti ne ve, ka je hipoma nastalo škodo povzroči skrit stvaree. Rastline v ogracéki, jestvine v kleti, obleka v omari, živina v štali, jedila v kuhinji so navadno izpostavljena nevpaženim poskovanjem škodljivih žuževk kakti listnih vusi, molov, šurkov, kebrov, vusi, buh, i stenic. Buhe, vuse i muke prineso pogostoma klice bolezni, štere so ljudem i živini nevarne.

Potreben je zato v vsakoj hiši Fellerov prašek „Elsa“ za stvarce, šteri učinkuje brezpogojno sigurno i najhitrej, proti vsakoj kuki. Je tako izdaten i pokonča vse stvarce i njih zaledo kam pride. Z drugim se ne da nadomestiti. Predbojske cene: 5 velikih škatelj 5 k., 1 kak priposlatev z drugimi sredstvi samo 1 k. Natenčno navodilo je priloženo vsakej škatli Za živinorejce je Fellerov živinski redilni prašek „Elsa“ 5 škatelj poštne prosto 6 k. velike vrednosti zato ka redilne snovi vse izvleče iz krme, te redilno vrednost, čeravno je slabša, ztem podigne. Vsa ta sredstva se dobijo jedino pri lekarniki **E. V. Feller, Stubica, Centrala 146. (Hrv.)**

Iz pisem naših vojakov.

Nej se sramüva maternoga jezika. Lepo jih pozdravljam, pa njim želem naj jih eto moje malo pismo gori najde v miri božem. Pa jih prosim lepo, či bi šteli mojih par reči v „Novine“ djeti, ka do od nas 48 let starih vojakov kaj znali doma, šteri smo notri rokivali 5. aprila. Mi smo že daleč na rususkem poli dnes. Ki smo iz železne županije, smo poziv dobili 5. aprila, naj v Kószegi budem. Friško se spravimo, pa slovo zememo od domačih, pa hajd v Kószeg kuražno, tū odnet nas v časi v Karansebes pošlejo. Pelali smo se nad Kanižo, tū so nas naši lipovčarje pozdravili z tehom, pa malo špeha so nam ponudili. Tak dale pridemo v Karansebes. Tam najdemo svoje domače pajdaše, šteri so že skoro 2 leti tam, pa mi smo je tudi nehali tam. Tū smo se včili najprle: „egy — kettő“ (eden — dva), te pa „oszolj!“, (razvrsti se), „sajkát fogj!“ (šajko primi), „kettős rendek jobbra át!“ (dvojna vrsta na pravi kraj!), te pa „futó lépés“ (bežečki stopi); to zadnje nam je slabo šlo. Tū smo bili 3 tjdne, te so nas naši vrli častniki opominali ka 2-ga maja mo šli dale, pa so nas na to pripravili po vojaškom. Lepi govor so nam držali g. Adamek Bela poveljnik bataljona, pa g. polkovnik Hajek Karol, da Dr. Kovač Šandor nadporočnik, etak govoreči: „Vidim, ljudje moji, na vaših glavah sere vlase, ki ste mogli sem pridti, pa doma nehati vaše žene ino deco, pa idti domovino branit, ali mejmo vúpanje v g. Bogi, ka nas On nazaj domo pripela, i vi bodete tisti, šteri te spraviali strošek i strilivo tistim, ki pred neprijateljom močno stojijo. Mi smo tudi to z veseljom obečali, ka mo verni i skričimo: „Eljen a király!“ (živio kralj!). Sedemo na čarne konje i idemo prek Karpatskih gor, prek Przemysla, Lwowa, štere je neprijatel poškodujeva z prva. Te se pripelamo v Poljsko-rusko zemlo, gda smo prišli vò z Galicie. Tū nas pitajo: „Od kuda ste došli, co boste robiti tu.“ Včasi sam si leži odihavao, aha, tū de dobro za mene, bcše, kak v Karansebesi, Vogri so tiki postali, tam sem sam bio jaz siromak Slovenec, ali itak sam nej tajio maternoga jezika, i zdaj ga tū veselo lehko hasnūjem. Začnejo nas deliti, edni so ostali bliže, drugi dale, mene so poslali najdele zavolo slovenščine, na slednjo postajo Rudka vesi okoli Dubna, tam delamo svoje delo z veseljom, samo to je razloček, tam je bilo: „sorakozók“, tū pa mesto vogrske nemška komanda. Ludi malo je, samo stari so doma, hiže prazne, pa z lesa, ljudje so nej delavni, cerkvi so tudi z lesa, zvonov nega v njej, v hižaj lepo vse majo, ljudje so vrli. Tū je dobro za mene. — Žalik Ivan i pajdaš pridoči od drugod Titan Stevan domobranca 18. dpp.

Kda de mir med nami? „Kda do vogrski Slovenci doma tak hrepeneli

po dobrom slovenskom čtenji, kak mi tū, te de prebivo boži mır med nami, ár vrelo četi naš dober tisk i v grešnom stališi ostati, je ne mogoče.“ — Simon Stefan, pešak 83. pp.

Kaj dela na bojišči? „Molim za njih, za domače i za vse dühovne pastire, kajti ve zdaj imam priliko; kda zaran idemo iz nočnoga dela, idem odzaja, vzemen kapo doli z glave, sveti rožnivenec pa v roke. A vudne pa, kda se prespim, čitem Marijine Liste.“ — Oletič Matjaš od Sv. Martina, vojni delavec.

Marija ga čuvala. „Na nogi sem ranjen, ali hvala Bogi ne teško i nevarno. Marija me je čuvala. Marijina pomoč je bila velika, ka sem v toj groznoj nevarnosti živ ostao. Zahvalen njoj bom.“ — Marič Matjaš, desetnik 20. dpp. z Adrijanec.

Kak jako ga bolijo grehi jezika. „Prav z sreca jih lepo pozdravim ino njim polübim njuvo blagodarno pravo roko, pa se njim iz sreca lepo zahvalim, ka so mi telko lepoga čtenja poslali, štero sam jako žmetno čakao, pa sam z veselim srcem goriprijao, štero me jako tolaži v etih žalostnih časaj; drugo tak nikaj dobroga ne čujem, samo te, kda si Marijin List i Novine voprečtem, zato ar sam Slovenec med takšim okornim lüdstvom; najvekše terpljenje pa žalost moja je to, zakaj tak hitro znajo Boga prekunoti pa nespodobnosti gučati! Da ga ne vejo tak hitro moliti, kak žaliti. Jaz sam toga nej navajen, da sam to med slovenskim lüdstvom nej čuo, kak med temi morem. Če pa kaj pravim, te pa tak, či bi košaro z rojom okoli obrno; drugo ne morem, či Oča naš morem za nje zmoliti. — Luk Janoš od V/I. bataljona, z Domajinec.

Glási.

Od naših vojakov. Vlovjen je: Glavač Ivan z D. Bistrice, Horvat S. Ignac, domobr. 20. dpp. i Žižek Daniel z Gornje Bistrice, Bojneč Matjaš, 20. dpp. z Bogojine.

Vojake so odslobodjavali Kaufman Simon, Amsel David, Schwarz Ignac, Katz Samuel i Martin tak, da so za dobre peneze mesto zdravih téi nevolaše hodili na nabor i té tak rešili vojaške službe. Zopet en dokaz, zakaj jih hodi ešte teliko doma.

Prvi mrtvec držube Marijine sedmere radosti je Klajderman Kata iz Srednje Bistrice. Po najlepšem krščanskem redi je bila zakopana. Dobre duhe so celo noč molile za njo prinjenom mrtvom teli ne za jesti i piti, štero je ne bilo tam nalečeno, kak se dostaja pri krščenkah i po lepom sprevodi je ne bilo nikše krmne. Dev. Marija naj bo plačnica dobrim dūšam, štere so skrbijo, na se njenoga Jezusa vera popolnoma zadržava.

Naš letalec Hozjan Stefan je odlikovan z zlatov viteškov svetinov.

Novi ekregrinski sodnik je postao v Moneštri dr. Berta Benő, v Soboti pa dr. Grandpierre Eugen.

Odlikovanje. Mintsek Anton, vojni kurat, iz Sobote je imenovan za taborskoga nadkurata. Dozdaj je dobo sledeča odlikovanja: signum laudis, zlati zasluzni krizec z koronov i Franc-Jožefov viteški krizec.

Naznanje. Ki so že bili v šterojkoli šobočkoj bolnišnici, se ne smejo več sem prosi, zvūn če z bojišča ido naravnoč.

Cuker dobimo. Naš dolnjelendavski okraj dobi 280 metrov cukra, šteri de se na karte delio razno.

Podpora se podigne v tistih družinah, kje se od štirah več ljudi more hraniti. Okrajni glavar (főszolgabiro) sme zato v teh družinah deco od 2 do 8 let staro za podporo spisati. Pri okraju glavari se trebe glasiti po notariušah.

Trgovalci ne smejo svojega blaga za zrake odavati, nego samo za peneze. Če se oblasti naznanijo, do kaznūvanj.

Desetletnico smrti pesnika Simona Gregorčiča so nov. 24-ga po vsem Slovenskem v Austriji obsluževali. V veržejskom samostani je predavanje bilo v spomin desetletnice. Gregorčič je pisao najlepše slovenske pesni i bio je katoličanski dühovnik. Njegov rojstni dom na Primorskem tlačijo sovražne talijanske noge.

Strela se je v Rimi v cerki sv. Petra mlad Šrb. Cerkev so zaprli i jo nanovo posvetili.

Vužigajo se hiše i gospodarska poslopja den za dnevom v okolici Celja. Krivca ne morejo najti. Ogenj z takšov silov gori, da je vgašenje nemogoče.

Jako mnego ljudi trpi zavolo zaprtja ali lenivosti črev i je samo znamenje nemarnosti, če se nikaj ne poskrbi za odpravo te nevole. Vrastvo se more izbrati. Na ponudbo so cele vrste poganjajočih predstev Rak kemikalije; rüdninske vode in iz zelišč obstoječa rastlinska sredstva. Ta zadnja so najbole pripravna za človečno telo i njih učinek je niti ne draži, niti ne slab. Prvo mesto dobi pa med temi rastlinski sredstvi rebarba koren, iz šteroga delane Fellerove rebarbara „Elsa-Krogljice“ so jako priljubljene. Vzbujajo tek, pospešujejo prebavo, preprečijo kueanje, krče v želodeci i gorečico, ne slabijo črev i je ženske pa deca tudi radi vživajo. Predbojske cene: 6 škatljic pošlje za 4 k. 40 f. lekarnar E. V. Feller, Stubica, Centrale 146. Horv.

100 litrov domače pijaca

Elpis!

vkrepčevalne, téčne in žejo gaséče si more vsaki sam napraviti za male štoske. V zalogi so: ananas, jaboka, grenadina, maline, muškatelka, meta, pomaranče strašnica in višnja. Neuspeh izključen. Ta domača pijaca se pije poleti mrzlo pozimi pa vroče namesto rumu. Snovi z natenjenim navodilom stanejo K 8.50 poštino prosto proti povzetji. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ker se delaveci s tov pijacov okrepečajo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgubili na delavskoj zmožnosti.

Janez Gralich, drogerija „pri angelju“ Brno štev. 85. Moravske.

Svetki življenja so rojstni den, firma, zdavanje, službeni jubilej, srebrno, zlato gostovanje itd. itd. kak i letni svetki, novo leto, vžzem, božič, risali. Té dni radi razveseljemo svoje sorodnike, prijatelje in poznance s kakšim lepim darom. Pri zabiranji moramo paziti, ka napravimo tistomi s svojim darom trajno veselje, s tem tudi sebi spravimo čast. Zavolo toga ne kupujmo nikdar božnoga bazarškoga blaga, nego naročujmo darila iz stare renomirane tvrdko H. Suttner, v Ljubljani št. 945. V bogato ilustrovanim ceniki, šteroga si naj vsakši po dopisnici naroči, najdemo prekrasna darila po najnižoj ceni: zlatnino in srebrnino, jedilno orodje, razno opravo za stol, včre, verižice, dragocenosti, križece, ceeva, škapulere, amanete stopeče včre z raspetjom, in podobna darila, šteri se posebno na svetke rabijo.

Na podporo Marijinoga Lista i Novin z Gor. Bistrice: Gruškovnják Martin 2 koron, Vuk Jožef 30 fil., Horvat Mihál 2 k., Raj Anton 40 fil., Magdič Treza 1 k., Kelenc Pável 40 fil., Kelenc Jožef 40 fil., Lebar Ivan 79 fil., Graj Andraš 1 k., Graj Roza 50 fil., Vučko Martin 2 kor., Šeřnjavač Stefan 1 k., Vučko Ivan 40 f., Balažic Bara 2 k., Graj Jožef 60 f., Skafar Ana 40 f., Cigan Jožef 60 f., Cigan Ivan 2 k., Graj Marjanka 2 k., Kelenc Manka 20 f., Kelenc Kata 20 f., Žalig Stefan 1 k., Ivko Jožef 2 k., Horvat

Ivan 3 k., Ciglar Ivan 5 k., Utroša Ivan 3 k., Kustec Ivan 1 k., Vučko Manka 40 f., Lovrenčec Ivan 1 k., Tkalec Manka 2 k., Horvat Kata 40 f., Sömen Jožef 1 k., Tkalec Jožef 40 f., Balažic Ana 1 k., Vutek Bara 1 k., Kocet Treza 50 f., Vučko Stefan 50 f., Kleidermann Kata 1 k., Žižek Jožef 1 k., Copot Manka 1 k., Bitlep Ana 40 f., Balažic Mihál 60 f., Smej Jožef 40 f., Kelenc Stefan 1 k.

Pošta.

Škrilec Antona žena. Gradišče. Mož je jun. 10-ga med Kiverči i Karpitovkov premino. Brščas je zgrabilen.

Najnovejše.

Kral' je vmr. Njegovo casarsko in kralesco apoštolsko veličanstvo Franc Jožef I. je 21. novembra ob 9. večer v Beči v schönbrunnskom gradi mirno v Gospodni zaspao v 86. leti svoje starosti. Že par dni je bolel, v tretk se je njegovo stanje vidno poslabialo in večer je nemila smrt pokosila našega dobrosrénega krala. Najbolj žalostno je to, ka je mogeo med bojem nastopiti vlogo, med še húšim bojem zapuščiti svet, on, šteri je nikaj ne tak želo kak svojim narodom zagotoviti stalen mir.

Nedosegljivo

visoko nad konkurenčnim blagom stojijo Suttnerove včre, po kakovosti, zanesljivosti, lepoti in ceni, svetovna razpošiljalnica včr H. Suttner zato ka ima lastno tovarno včr v Švici in zato iz prve roke brez dobička prekupovalcov pošilja svojim odjemalcem.

Mnogi hvalijo in prosijo včre:

Št.	600. Radium žepna včra vnoči sveti	8.40	K
"	410. Nikel anker Roskopf včra	4.10	"
"	719. Srebrna remontoar včra	7.80	"
"	705. Roskopf včra, kolesje v kamenji	5.90	"
"	449. Roskopf včra, dva pokrova	7.20	"
"	518. Tenka kavalirska včra, nikel	7.50	"
"	720. Srebrna remontoar včra	9.70	"
"	758. Srebrna remontoar včra 6 rub.	14.—	"
"	748. Srebrna remontoar včra dvoje pokrivala	13.50	"
"	513. Nikel tula včra dva pokrova	9.80	"
"	712. Nikel „IKO“ včra 15 rubisov	14.—	"
"	519. Srebrna tenka kavalirska včra	17.50	"
"	776. Srebrna „IKO“ včra dva pokrova	33.—	"
"	1528. Srebrna „Zenith“ včra, dva pokr.	64.—	"
"	804. Srebrna včra za gospe 6 rub	9.50	"
"	709. Srebrna včra za gospe dva pokr.	15.—	"
"	1544. Kožnata narokvica z včrov	10.50	"
"	1545. Kožnata narokvica s srebrnov včrov	32.—	"
"	89. Double zlati lancek	5.90	"
"	2318. Masivni srebrni lancek	5.50	"
"	1450. Pakfongova verižica K 2-80 nikel	1.—	"
"	916. Srebrni lancek masiven	3.20	"
"	907. Srebrna športna verižica	12.50	"
"	422. Niklna športna verižica	1.75	"
"	845. 14 kar. zlata verižica	32.—	"
"	919. Srebrni privesek, „kraljevska podoba“	2.—	"
"	257. Srebrni privesek „Vojna ladja“	3.80	"
"	284. Srebrni privesek	1.10	"
"	264. Srebrni privesek „bojna“	3.80	"
"	213. Srebrni prstan z kamnom	1.40	"
"	182. 14 karatni zlatni prstan	12.50	"
"	1203. Dobra bùdilka	3.50	"

Vsaka včra je točno repasirana. Razposiljatev po povzetji ali če se penezi naprej pošljejo.

Velika izbira nakita, daril v krasnam ceniki šteroga dobi vsakši zastnoj in franko, če ga zahteva, ka se ne vidi, se zamenja, ali pa posljemo peneze nazaj!

H. Suttner samo v **Ljubljani št. 945.**

Tvrda nema podržnice. Lastna tovarna včr v Švici. — Znamka „IKO“ svetovna znana!